

NORME METODOLOGICE

de aplicare a hotărârii privind stabilirea nivelurilor impozitelor și taxelor locale în municipiul București, pentru anul 2007

DISPOZIȚII GENERALE

Definiții

Rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

Zone din cadrul localității - zone stabilite de Consiliul General al Municipiului București, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Instituții publice reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

Prin incinte care sunt folosite pentru activități economice se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul Comercial, ce excedează destinațiilor specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult se înțelege bisericile - locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni - și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependențele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

Acoperiș - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

Balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

Clădire finalizată - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfășurată care are elementele de la pct. 2.

Incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoarelor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

Logie - galerie exterioară incorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior printr-un șir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

Nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

Perete - element de construcție așezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămida arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vâlătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

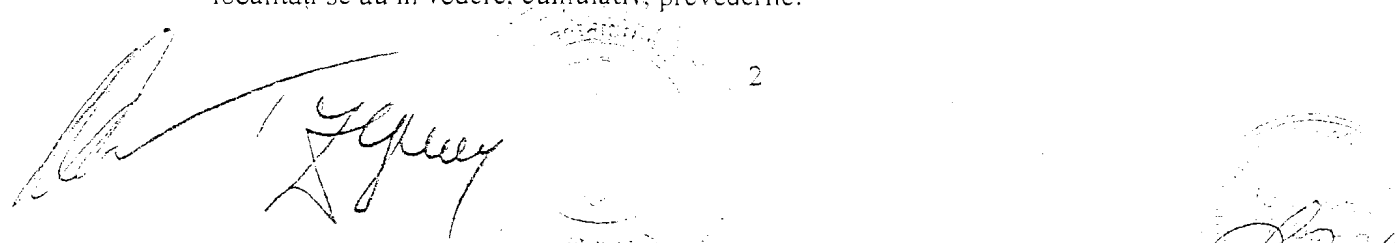
Suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a logiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, și care, după caz, poate fi:

- costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;
- costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;
- valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice și economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;
- valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;
- valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale.

Prin sintagma nomenclatură stradală se înțelege lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire

1. Pentru identificarea municipiului București și încadrarea acestuia pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Reteaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcțională a municipiului București, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este rangul G - Capitala României, municipiu de importanță europeană.

3. În aplicarea prezentei hotărâri, sectoarele municipiului București îi se atribuie același rang cu cel al municipiului, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. Delimitarea zonelor și stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărâri adoptate de către Consiliul General al Municipiului București, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidente agricole sau cadastrale.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C și D.

6. (1) În cazul în care la nivelul municipiului București se impun modificări ale delimitării zonelor, Consiliul General al Municipiului București poate adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică limitele intravilanului/extravilanului, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum și impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al celor juridice, se modifică potrivit noii delimitări a intravilanului/extravilanului, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoștință contribuabililor modificarea limitelor intravilanului/extravilanului.

7. Prin sintagma suprafață de teren care este acoperită de o clădire, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

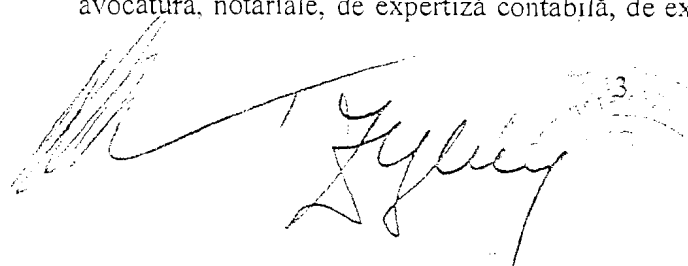
8. În cazul municipiului București, atribuțiile prevăzute la pct. 4-6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului București.

9. Prin sintagma "vehicule istorice" se înțelege vehicule pentru care perioada trecută de la încetarea fabricației tipurilor respective, care au utilizat același tip de caroserie și același tip de motor, este de cel puțin 30 de ani, originale, restaurate sau reconstruite, pentru care deținătorii au obținut un atestat de vehicul istoric emis de organisme agréate de autoritatea competentă.

10. Contribuabilii, persoane fizice, care desfășoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum și cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală,

de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfășurate în mod autonom, în condițiile legii, și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

11.1 În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile bancare și orice alte societăți comerciale care se organizează și își desfășoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meșteșugărești, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități - persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

11.2 În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale și cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase și altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute pct. 10.a).

12. Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipăriri, precum și prin radio, televiziune și Internet.

13. Prin discotecă se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o încălț prevăzută cu instalații electronice speciale de lumină, precum și de redare și audiere de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 929 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror altor activități nementionate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

14. Prin videotecă se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o încălț prevăzută cu instalații electronice speciale de redare și vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

15. La stabilirea impozitelor și taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

- principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

- principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării și executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal și ale prezenteor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal ;

- principiul autonomiei locale - Consiliul General al Municipiului București stabilește impozitele și taxele locale între limitele și în condițiile titlului IX din Codul Fiscal; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

În cazul în care termenul de plată a oricăror impozite și taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

A. Referitor la aplicarea impozitelor și taxelor locale prevăzute în Anexa nr. 1

1.1 IMPOZITUL ȘI TAXA PE CLĂDIRI

1.1.1. Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în municipiul București datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentele norme se prevede diferit.

(2) Impozit și taxa pe clădiri, se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, clădirea este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce poate/pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

(5) Contribuabilii, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire și de locul unde sunt situate în municipiul București. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri și în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(6) În cazul clădirilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(7) Contribuabilii prevăzuți la alin. (6) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum și data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

(8) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul municipiul București, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Codului de procedura fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, cu modificările ulterioare.

(9) Fiecare proprietate situată în intravilanul municipiului București se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și numărul de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stânga a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(10) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședința/sediul cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(11) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adreselor potrivit alin (8) - (10), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(12) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(13) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

1.1.2. Scutiri

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii sunt după cum urmează:

(a) clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricărui instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(b) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectura sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(c) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(d) clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(e) clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(f) clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni.

(g) clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(h) clădirile funerare din cimitire și crematorii;

(i) clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

(j) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

(k) clădirile care constituie patrimoniu. Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

(l) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată cu modificări și completările ulterioare;

(m) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

(n) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice.

(o) clădirile care prin natura lor fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

(p) construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

(q) clădirile care sunt utilizate ca sere, solarii, răsadnite, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pășuni pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

(r) clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 1-4 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public.

(4) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii;

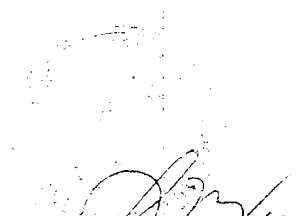
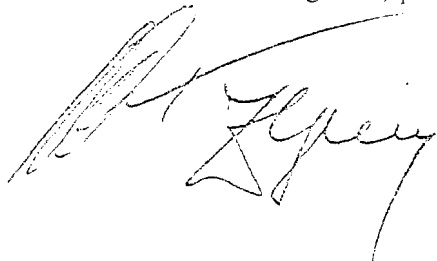
b) se determină suprafața construită desfășurată a încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de 1.5% sau 10%, după caz.

(5) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice și componentele locale ale acestora, precum și așezămintele, asociațiile, ordinele și congregațiile prevăzute în statutele lor de organizare și funcționare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4

august 1948, cu modificările și completările ulterioare și sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Pentru a putea beneficia de prevederile alin. (2), contribuabilii proprietari ai construcțiilor speciaie respective trebuie să depună Cererea pentru avizarea construcțiilor speciaie în scopul scutirii de la plata impozitului pe clădiri, la compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București.

(7) În cererea prevăzută la alin. (6) se prezintă detaliat elementele de identificare a construcțiilor speciaie pentru care se solicită aprobarea Consiliului General al Municipiului București, însoțită de declarația pe proprie răspundere a semnatarului cererii că acele construcții speciaie nu întrunesc elementele constitutive ale clădirii pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(8) Prin hotărârile adoptate de către Consiliul General al Municipiului București se menționează nominal contribuabilii care au depus cereri, construcțiile avizate ca fiind de natură similară construcțiilor speciaie pentru care nu se datorează impozitul pe clădiri, precum și cazurile de cereri respinse.

(9) Construcțiile care au fost avizate, prin hotărâre, ca fiind de natură similară construcțiilor speciaie sunt scutite de impozit pe clădiri pe durata existenței construcției, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost adoptată hotărârea de aprobare, până când intervin alte modificări.

(10) În cazul în care la construcția avizată ca fiind de natură similară construcțiilor speciaie care sunt scutite de impozit pe clădiri intervin modificări ulterioare datei depunerii cererii, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună:

a) declarația fiscală, atunci când acea construcție se supune impozitului pe clădiri,

sau

b) o nouă cerere, urmând procedura inițială de avizare prevăzută la alin. (6).

(11) În cazul construcției care are elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile din prezentele norme.

(12) Anual, în luna ianuarie, pentru clădirile și construcțiile speciaie pe care le au în proprietate la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, contribuabilii care beneficiază de scutirile din prezentele norme au obligația să depună, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale a municipiului București în a căror rază teritorială se află clădirile și construcțiile speciaie în cauză, declarații pe propria răspundere că la acele construcții speciaie nu au intervenit modificări de natură să conducă la datorarea impozitului pe clădiri, fără nici o altă aprobare/avizare din partea Consiliului General al Municipiului București. În această declarație, în mod obligatoriu, se va menționa hotărârea autorității deliberative prin care construcțiile care au fost avizate sunt considerate ca fiind de natură similară construcțiilor speciaie.

(13) Clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 7 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

(14) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7 - 9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata

impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(15) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(16) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuința în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

(17) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la alin. (14) - (16), persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială sunt situate clădirile, împreună cu originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea și documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(18) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 și al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(19) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (18) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

(20) Atât persoanele fizice cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dețin în proprietate, au obligația să depună declarațiile fiscale, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în a căror rază teritorială se află clădirile, chiar dacă, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

(21) Declarațiile fiscale în cazul persoanelor care intra sub incidența alin. (20) se depun o singură dată pe durata existenței clădirii, până când intervine orice modificare de natura celor care privesc:

- a) situația clădirii, în sensul pct. 1.1.6. alin. (6) din prezentele norme;
- b) situația juridică a persoanei fizice sau a persoanei juridice.

1.1.3. Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0.1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafețelor construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ - lei/m ² -	
	Clădire cu instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire (condiții cumulative)	Clădire fără instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	702	417
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	191	120
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	120	107
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	71	47
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității (Municipiul București are rang 3) și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corectie corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

ZONA	A	B	C	D
Coeficient de Corectie	2.60	2.50	2.40	2.30

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corectie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6) se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani, inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7) se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 de metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

(9) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(10) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1.20

(11) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute la alin. (3) din prezentele norme, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

- clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală

- puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

- clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

- clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

- clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectorilor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au niciuna dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(12) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarație fiscală.

(13) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" prevăzută în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre, cu efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (11) lit. a), pe baza de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

(14) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultată din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(15) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale logiilor și ale celor situate în subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum și cele ale scârilor și teraselor neacoperite.

(16) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut în prezentele norme. Coeficientul de transformare servește la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, și suprafața construită desfășurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(17) La stabilirea coeficientului de transformare de 1,20 s-a avut în vedere potențială diferență dintre suprafața construită desfășurată și suprafața utilă a clădirii; prin potențială diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a logiilor, precum și a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(18) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(19) În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la același nivel sau la niveluri diferite, inclusiv în subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependințe și/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate și utilizate pentru desfășurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămărilor, pivnițele, grajdurile, magaziile, garajele și altele asemenea;

d) construcțiile gospodărești, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, șurele, fânarele, remizele, șoproanele și altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

(20) Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

- a) rangul municipiului București este C;
- b) teritoriul unde se află:
 - 1. în intravilan; sau
 - 2. în extravilan;
- c) zona în cadrul municipiului București;
- d) suprafața construită desfășurată a clădirii, respectiv:
 - 1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau
 - 2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1.20
- e) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta;
- f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;
- g) data finalizării clădirii;
- h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum și care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de acești contribuabili;
- i) majorarea stabilită potrivit prezentei hotărâri.

1.1.4. Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

(1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală."

(3) În cazul deținerii a doua sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora.

(5) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor alin. (1) și (3).

(6) Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuință pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) proprietarul, în calitatea sa de locatar, are contract de închiriere încheiat în formă scrisă;
- b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosință a bunurilor, în condițiile legii;
- c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemnează soțul, soția și copiii lor necăsătoriți. Această condiție nu

se urmărește în cazul în care clădirea utilizată ca locuință se închiriază unei persoane juridice.

(7) Impozitul pe clădiri majorat în condițiile alin. (1) se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (6), precum și pentru partea din clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiții;

b) proporțional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (6), începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiții.

(8) O persoană fizică ce deține în proprietate două clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. a) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3., cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, cu 1,15

(9) O persoană fizică ce deține în proprietate trei clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. a) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. b) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50.

(10) O persoană fizică ce deține în proprietate patru clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. a) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. b) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. c) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.2.3. din prezentele norme, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75.

(11) O persoană fizică ce deține în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. a) se calculează prin

- înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 5% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;
- c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. b) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;
- d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. c) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75%;
- e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. d) se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.
- (12) În cazul persoanelor fizice care dețin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit alin. (1) lit. d), pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit pct. 1.1.3. din prezentele norme, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.
- (13) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor pct. 1.1.3. din prezentele norme se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la alin. (1) în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2), rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.
- (14) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor pct. 1.1.3. din prezentele norme se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la alin. (1) în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2), rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.
- (15) Majorarea stabilită în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor pct. 1.1.3. din prezentele norme și celor ale alin. (6) - (13).
- (16) Prevederile alin. (5) - (15) se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.
- (17) Majorarea impozitului pe clădiri stabilită în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul Bucureștiului mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.
- (18) În cazul în care în același bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri, majorat potrivit alin. (1), fiecare apartament este asimilat unei clădiri.
- (19) Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit alin. (1) din prezentele norme, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.
- (20) În cazul în care în același an se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este determinată de data dobândirii.
- (21) În cazul în care la aceeași data se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

(22) În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, iar domiciliul sau reședința sa nu corespunde la adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit alin. (1) și (2) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

(23) În cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuință, se depune o declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat.

(24) Declarația fiscală, conform modelului stabilit se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(25) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor alin. (1) declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(26) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (23) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât și în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

(27) Clădirile distincte utilizate ca locuință, situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), (3) și (4).

1.1.5. Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit este de 1.5 %.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădirii este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri este de 10 % și se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare.

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezerva sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării. Pentru aplicarea prevederilor acestui alinat se au în vedere prevederile legale referitoare la reevaluarea imobilizărilor corporale.

(9) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor și instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările,

ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir și altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor și instalațiilor funcționale ale clădirii.

(10) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei de 10% care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înțelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(11) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite de 1,5 %, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

(12) Pentru punerea în aplicare a celor de mai sus se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 10 % asupra valorii de inventar a clădirii;

b) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care în evidența contabilă s-a înregistrat valoarea rezultată în urma reevaluării, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 1,5 % asupra valorii de inventar a clădirii;

c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință precum și pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 1,5 % asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirii a cărei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizării și la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 1,5 %, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;

e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii și a valorii lucrărilor de modernizare.

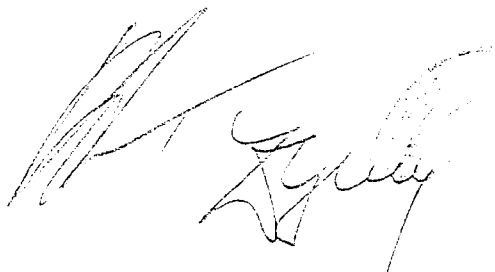
(13) Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

(14) Impozitul pe clădiri pe perioada de leasing se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Bancii Naționale a României din data efectuării plății. Începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care expiră contractul de leasing, impozitul pe clădiri se determină după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(15) În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice și a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15%.

(16) Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât și pentru cele aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

1.1.6. Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demoiată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demoiată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau a celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(8) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(9) În cazul clădirilor dobândite/instrăinate prin acte între vii, translativ ale dreptului de proprietate, data dobândirii/instrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(10) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândește/instrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum și suprafața construită la sol a clădirii.

(11) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

(12) Impozitul pe clădiri, precum și obligațiile de plata accesoriu acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

(13) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport de care se stabilește impozitul pe clădiri.

(14) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorității administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (13) care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

(15) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la alin. (13), determină concomitent, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(16) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabilește pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

(17) Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

(18) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(19) Scăderea de la impunere pentru o clădire care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă, astfel:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusa unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(20) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestor clădiri.

(21) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează clădiri.

(22) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri.

d) intervin schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoana fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

(23) Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună o declarație specială, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul, cât și la cele în a căror rază administrativ teritorială sunt situate clădirile respective.

(24) Contribuabilii persoane juridice calculează impozitul pe clădiri datorat anual și depun declarația fiscală până la data de 31 ianuarie a fiecărui an fiscal la compartimentele de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială se află clădirea.

(25) Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la alin. (20) - (24), chiar dacă aceștia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

1.1.7. Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili persoane fizice, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 7 %.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceleiași buget local de către contribuabilii persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ - teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(4) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(5) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

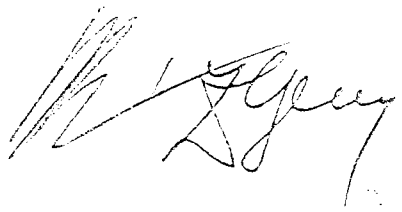
(6) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceleiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv.

(7) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 31 martie inclusiv impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceleiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(8) Restituirea de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul/taxa, în condițiile înstrăinării bunului care facea obiectul impunerii, se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

1.2 IMPOZITUL ȘI TAXA PE TEREN

1.2.1. Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentele norme se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România și indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan. În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, sarcina fiscală revine concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(5) În cazul unei teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin atingerea scadenței, impozitul pe teren este datorat de locator.

(7) Contribuabilii prevăzuți la alin. (4) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință și suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

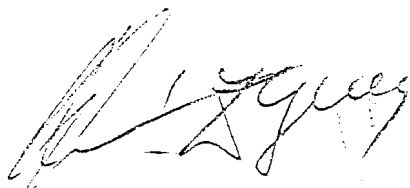
(8) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(9) Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

(10) În cazul în care terenul este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de proprietarul sau, cu excepția terenurilor prevăzute la alin. (4).

(11) Pentru identificarea terenurilor, precum și a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile alin. (9), (10) și (13) de la pct. 1.1.1. din prezentele norme.

1.2.2. Scutiri

(1) Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren detinut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsa de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la pct. 1.1.2 alin. (1) lit. f) și g) din prezentele norme, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

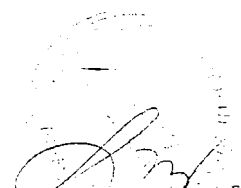
p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

(2) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la (1) lit. a), se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

(3) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(4) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

(5) Termenul unității, prevăzut la alin. (1) lit. b), corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 1.1.2 alin. (6) din prezentele norme.

(6) În cazul terenurilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și g) din prezentele norme, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire în care sunt încinte folosite pentru activități economice din cele prevăzute la pct. 1.1.2 alin. (1) lit. a), c), d) și f) din prezentele norme, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la pct. 1.1.2 alin. (4) lit. c) din prezentele norme, rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor de la pct. 1.2.3. alin. (1) - (5) și alin. (7) din prezentele norme.

(7) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la alin. (1) lit. h) din prezentele norme, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrul de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(8) Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor alin. (1) lit. i), numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

(9) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la alin. (1) lit. j), se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum și hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(10) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară.

1.2.3. Calculul impozitului :

(1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul municipiului București în care este amplasat terenul și zona și categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de Consiliul General al Municipiului București.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren potrivit alin. (3), se folosesc sumele prevăzute în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție pentru municipiul București care este 8.

(6) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor, persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;

b) are înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(7) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale datorat de contribuabilii persoane juridice se calculează conform alin. (2).

(8) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în anexa 1, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la pct 5.

(9) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, titularul dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(10) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă ca anexă la declarația fiscală

(11) Impozitul pe teren se stabilește anual în sumă fixă, în lei/ metru pătrat de teren, atât în intravilan cât și extravilan, după cum urmează:

1. rangul municipiului București este 0 ;
2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;
3. pe categorii de folosință;
4. prin aplicarea nivelurilor și a coeficienților de corecție prevăzuți în prezentele norme;

(12) La încadrarea terenurilor pe categorii de folosință, în funcție de subcategoria de folosință, se are în vedere Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

(13) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul municipiului București, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul municipiului București;

b) zona în cadrul municipiului București;

c) categoria de folosință;

d) suprafața terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în prezentele norme la impozitul pe teren.

(14) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafața terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condițiile din prezentele norme pentru impozitul pe teren.

1.2.4. Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(5) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

(7) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului-local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celui unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin

care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(8) Referitor la circumstanțe juridice a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1994 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2002.

c) Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

(9) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare datorate în municipiul București.

(10) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite și taxe locale prevăzute în prezentele norme, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrul agricol au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(11) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001-2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001-2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

(12) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit, potrivit prevederilor din prezentele norme.

(13) În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabilii are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabilii, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari fiindcăre dintre acestia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

(14) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(15) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

(16) În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

(17) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se afla terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor din Prezentele norme.

(18) Obligația de a depune declarația fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează teren.

(19) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

1.2.5. Plata impozitului:

(1) Impozitul/țaxa pe teren se plătește anual, în patru 2 rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabilii persoane fizice, până la data de 31 martie, inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de 7%.

(3) Impozitul anual pe teren datorat aceluiași buget local de către contribuabilii persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul detine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ – teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

(4) Procedura de calcul pentru determinarea impozitului pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri.

(5) Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri.

(6) Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice sunt cele stabilite legislația în vigoare.

1.3 IMPOZIT PE MIJLOACELE DE TRANSPORT

1.3.1. Reguli generale

- (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport, care trebuie înmatriculat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentele norme se prevede altfel.
- (2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit asupra mijloacelor de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.
- (3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locator.
- (4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin atingerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.
- (5) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, și care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.
- (6) În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în municipiul București, aceștia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

1.3.2. Scutiri

- (1) Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:
 - a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototricicliurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;
 - b) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;
 - c) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri, în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;
 - d) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare
- (2) Contribuabilii care se află în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială își au domiciliul, fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum și documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.
- (3) Obligația de a depune declarația fiscală revine și persoanelor fizice menționate mai sus căroră li se acordă scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică.
- (4) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.
- (5) Navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport în

condițiile prezentelor norme. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la Anexa nr. 1.

(6) Prevederile alin. (3) se aplică de asemenea persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor care nu sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport.

(7) Intră sub incidența prevederilor alin. (1), lit. c), operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 86/2001.

(8) Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 86/2001.

(9) Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează impozit pe mijloacele de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

1.3.3. Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentele norme.

(2) În cazul oricăruia dintre autovehiculele prevăzute în Anexa nr. 1 pct. 1.3.A, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 de cm³ sau fracțiune din aceeași cu suma corespunzătoare.

(3) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din Anexa nr. 1 pct. 1.3.B. la prezenta hotărâre.

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din Anexa nr. 1 pct. 1.3.C. la prezenta hotărâre.

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din Anexa nr. 1 pct. 1.3.D. la prezenta hotărâre.

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din Anexa nr. 1 pct. 1.3.E. la prezenta hotărâre.

(8) Capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

(9) Prin sintagma document similar, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(10) Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților

administrației publice locale în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

(11) a) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă, prevăzute la pct. 1.3.B. din Anexa nr.1 la prezenta hotărâre, taxa anuală se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

b) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehicului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

c) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

d) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(12) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 1.3.A.4. din Anexa nr.1 la prezenta hotărâre, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la pct. 1.3.B. din Anexa nr.1 la prezenta hotărâre. Întră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

(13) În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

(14) Pentru remorci, semiremorci și ruote impozitul este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

(15) Nu intra sub incidența prevederilor alin. (14), mijloacele de transport care fac parte din combinațiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

(16) Impozitul pe mijloacele de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă, care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

1.3.4. Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoana de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, impozitul pe mijlocul de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin (1) sau (2) impozitul pe mijloacele de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum și certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa aferentă, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(5) Orice persoană care dobândește/înstrăinează un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

(6) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâia lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(7) Pentru aplicarea unitară a prevederilor referitoare la dobândire, înstrăinare și radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâia lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, data dobândirii se consideră data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză;

b) impozitul pe mijloacele de transport se dă la scădere începând cu data de întâia lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea privește pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele cazuri:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii și pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport.

(8) Se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere impozitul pe mijloacele de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, generează datorarea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâia lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, generează scăderea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâia lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

(9) Prezentele norme, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, în aplicarea căreia s-au emis Instrucțiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanțelor și Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare Instrucțiuni.

(10) a) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deține, dreptul de

proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la lit. c).

b) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice, se utilizează declarațiile fiscale, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

c) La declarația fiscală se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum și fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau orice alt document similar.

(11) a) Pentru mijloacele de transport scăderea impozitului se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor alin. (7) lit. c) cât și în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

b) Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

c) Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

d) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei nu pot să radieze din evidențele proprii mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul pe mijloacele de transport aferent până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplinește condițiile de scădere din evidențele fiscale:

- în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau
- în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcțiune; și
- numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul fiscal prin care atestă că are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

e) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei au obligația ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitat impozitul aferent până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

(12) a) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul impozabil.

b) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

(13) Contribuabilii care datorează impozitul pe mijloacele de transport sunt datorți să îndeplinească obligațiile prevăzute în prezentele norme, atât în ceea ce privește declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât și în ceea ce privește schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea cuantumului impozitului, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

(14) a) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului au obligația să declare, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării și noua adresă.

b) În baza declarației fiscale prevăzute la lit. a), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii. În termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere impozitul cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeași data la noua adresă.

c) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

(15) a) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, impozitul stabilit în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea.

b) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea impozitului și va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitate sa de dobânditor, își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui și data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

c) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile și să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

d) În ceea ce privește înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme se completează cu cele ale instrucțiunilor menționate la alin. (9).

(16) a) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoștințeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

b) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se afla mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii și-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

1.3.5. Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili persoane fizice, până la data de 31 martie a anului respectiv, inclusiv, se acordă o bonificație de 7%, cu excepția celor prevăzute la art. 263 alin. 4 – 5 din Codul Fiscal.

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili persoane fizice și juridice, de până la 50 lei, inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

1.4. TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ȘI A AUTORIZAȚIILOR

Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în Anexa nr. 1 la prezenta notă, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

1.4.1. Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

(1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, taxele se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul (Anexa nr. 1 pct. 1.4.).

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt subpunct al pct. 1.4 este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(4) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, precum și pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50%.

(5) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(6) Prin expresia anexa la locuință se înțelege: grajdurile, pătuțele, magaziiile, hambarele pentru cereale, șurele, fânariile, remizele, soproanele, garajele, precum și altele asemenea.

1.4.2. Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări

(1) Se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatarea de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatarea la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la același punct.

(2) Autorizația se eliberează pentru fiecare an fiscal sau fracțiune de an fiscal, iar taxa se calculează în mod corespunzător. Această autorizație nu este de natură autorizatiei de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează lucrările cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1) (Anexa 1 pct. 1.4).

1.4.3. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor

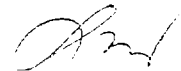
(1) Pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor se datorează o taxă calculată pe fiecare m² sau fracțiune de m² de suprafață ocupată de construcție conform (Anexa nr. 1 pct. 1.4).

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

1.4.4. Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu

(1) Se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Aceasta autorizație nu este de natură autorizatiei de construire și

nici nu înlocuiește pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația se emite conform prevederilor legale.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau bransamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau bransamente, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

(6) Valoarea taxei este prevăzută în Anexa 1 pct.1.4.

1.4.5. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către Comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate

(1) Cuantumul taxei este prevăzut în Anexa nr. 1 pct.1.4 a prezentei hotărâri.

1.4.6. Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă

(1) Se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/rezedinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul municipiului București.

(2) Taxa pt eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă este prevăzută în Anexa 1 pct.1.4.

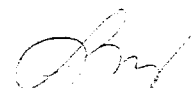
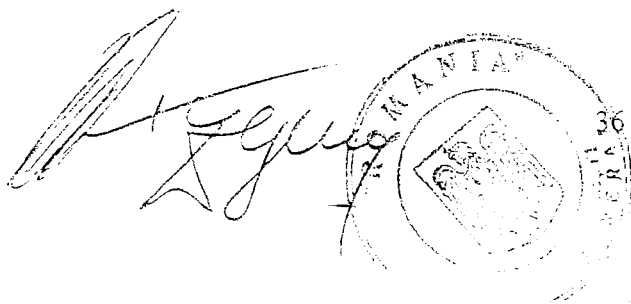
(3) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează și taxa extrajudiciară de timbru.

1.4.7. Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea activitate economice și a altor autorizații similare

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este prevăzută în Anexa nr. 1 pct.1.4.

(2) Autorizațiile prevăzute la alin.(1) se vizează anual până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzută la alin. (1).

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent.

(4) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) corespund autorizării pentru desfășurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum și celor pentru înființarea și funcționarea asociațiilor familiale.

(5) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice sunt anuale, se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv. Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

(7) În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei.

(8) În cazul pierderii autorizației pentru desfășurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

(9) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxă pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice.

1.4.8. Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare

(1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare este prevăzută în Anexa nr. 1 pct.1.4.

(2) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare sunt anuale.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) pentru autorizațiile sanitare de funcționare existente la titular la data de 31 decembrie se achită până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

(4) Taxele pentru eliberarea autorizației sanitare de funcționare:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) se achită integral până la data eliberării autorizației, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

c) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(5) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

1.4.9. Taxa pentru eliberarea de copii de pe planurile cadastrale sau de pe altele asemenea

(1) Taxa pentru eliberarea de copii de pe planurile cadastrale sau de pe altele asemenea este prevăzută în Anexa nr. 1 pct.1.4.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește, în lei/mp sau fracțiuni de mp.

1.4.10. Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător

(1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător este prevăzută în Anexa nr. 1 pct.1.4. și se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 5 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

2) Taxa prevăzută la pct 1 se achită anticipat eliberării certificatului de producător și nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(3) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(4) Autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

1.4.11 Taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică

(1) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională – CAEN, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 – baruri, datorează bugetului local al sectorului în a cărei rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă de până la 3000 lei, pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărei rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

1.4.12. Scutiri

(1) Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru locaș de cult sau construcție anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

(2) Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât și a autorizației de construire, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locașuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;

e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construcțiilor și exploatării unor tronsoane de căi de comunicații terestre - autostrăzi și căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

(5) În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe baza de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitățile locale.

1.4.13. Alte mențiuni

(1) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(4) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

(5) În cazul desființării parțiale, cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfășurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

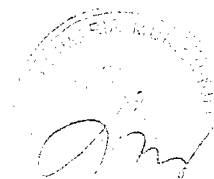
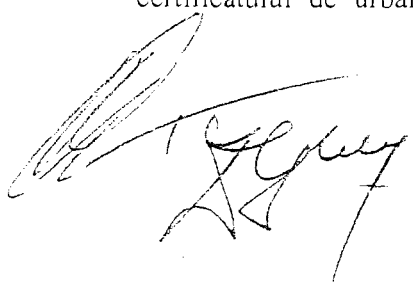
(6) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal de recepție în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(7) Prin termenul desființare se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

(8) Prin termenul dezafectare se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

(9) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabilește o taxa reprezentând 30% din taxa pentru eliberarea certificatului sau a autorizației de construire inițială.

(10) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura

specializată să înștiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(11) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la alin. (7) din prezentele norme.

(12) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, se stabilește pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, și se plătește anticipat eliberării acesteia.

(13) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspectia fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(14) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(15) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizației de construire se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(16) Noțiunea situația finală, corespunde procesului-verbal de recepție.

(17) În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urma valoare.

1.5 TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE

1.5.1. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în Anexa nr. 1 la prezenta hotărâre către bugetul local, în raza caruia sunt amplasate panourile, afișajele sau structurile de afișaj respective.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate, potrivit Anexei nr. 1, pct 1.5

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(5) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, pe metru pătrat de afișaj, se plătește de utilizator la bugetul local în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(6) În cazul în care panoul, afișajul sau structura de afișaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa.

(7) Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

(8) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(9) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

(10) Se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiași an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(11) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni și zile rămase până la sfârșitul anului fiscal și se plătește de către utilizatorul panoului afișajului sau structurii de afișaj, potrivit prevederilor alin. (1).

(12) Persoanele care datorează taxa prevăzută la alin. (1) sunt obligate să depună o declarație fiscală anuală până la data de 30 ianuarie 2007. Aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(13) În cazul în care intervin modificări ale bazei impozabile, persoanele care prestează serviciile de reclamă și publicitate au obligația corectării declarației anuale de impunere inițială prin depunerea unei declarații rectificative în termen de 30 de zile de la data în care s-au produs modificările.

1.5.2. Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în București în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale. Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Beneficiarii serviciilor de reclamă și publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxă pentru serviciile de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote de 3%, asupra valorii serviciilor de reclamă și publicitate.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa se plătește lunar de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate, pe toată durata desfășurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(7) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

(8) Persoanele care datorează taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate au obligația depunerii unei declarații anuale de impunere privind stabilirea taxei pentru serviciile de reclamă și publicitate referitor la contractele de reclamă și publicitate, sau înțelegerilor încheiate cu diverse persoane cărora le prestează serviciul de reclamă și publicitate până la data de 30 ianuarie 2007 la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(9) În cazul în care intervin modificări ale bazei impozabile, persoanele care prestează serviciile de reclamă și publicitate au obligația corectării declarației anuale de impunere inițială prin depunerea unei declarații rectificative în termen de 30 de zile de la data în care s-au produs modificările.

(10) Amplasarea afișelor și reclamelor publicitare se va realiza pe baza autorizației eliberate de autoritățile administrației publice.

(11) Sunt interzise executarea și montarea firmelor și reclamelor fără obținerea în prealabil a autorizației de construire eliberate în conformitate cu prevederile art. 3 lit. h din Legea nr. 50/1991, republicată, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare și a Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1943/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Amplasarea afișelor și reclamelor publicitare pe raza municipiului București se va face în conformitate cu prevederile Hotărârii de Guvern nr. 955/15.06.2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local și a H.C.G.M.B. nr. 22/1997 privind aprobarea Regulamentului local pentru construirea și amplasarea firmelor și reclamelor publicitare.

1.5.3. Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută la pct. 1.5.1, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

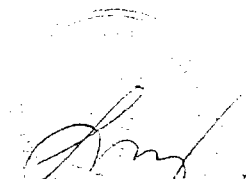

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxă pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

(6) Intră sub incidența prevederilor alin. (3) și afișele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la pct. 1.6 din prezentele norme, dar numai cele de la sediul organizatorului și/sau locul desfășurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

1.6. IMPOZITUL PE SPECTACOLE

1.6.1. Reguli generale

(1) Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare sau, după caz, în suma fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor și discotecilor.

1.6.2. Calculul impozitului

(1) Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale și folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrei cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric și al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 17 octombrie 1994, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

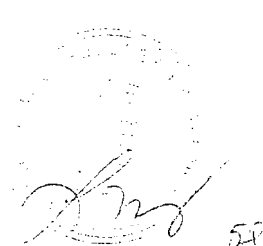
(3) Contribuabililor care desfășoară activități sau servicii de natura celor menționate la alin. (2) din prezentele norme le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

(4) În cazul în care contribuabilii organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

(5) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și de Agenția Națională pentru Sport.

(6) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

1.6.3. Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

(1) Prin discotecă, în sensul prezentei norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o încălță prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum și de redare și audiere de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de feiu, cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intra sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nenuminate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri și de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentei norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o încălță prevăzută cu instalații electronice speciale de redare și vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor și discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor

(5) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, prin încălță se înțelege spațiu închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice și distractive.

(6) Pentru dimensionarea suprafeței încălței în funcție de care se stabilește impozitul pe spectacole se însunează suprafețele utile afectate acestor activități, precum și, acolo unde este cazul, suprafața utilă a încălțelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum și suprafața utilă a oricăror alte încălțe în care se desfășoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(7) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta înăuntru căruia se desfășoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

(8) Cuantumul impozitului s-a stabilit astfel:

a) Nivelurile impozitului pe spectacole sunt conform Anexei nr.1.pct.1.6

b) Impozitul pe spectacole se corectează cu coeficientul de corecție și corespunzător rangului municipiului București 0.

(9) Contribuabilii care au obligația să prezinte releveul suprafeței încălței o dată cu depunerea declarației fiscale și ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe.

(10) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței încălței afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(11) Contribuabilii care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, în calitate lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice și distractive de videotecă și discotecă, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

1.6.4. Scutiri

(1) Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

(2) Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

(3) Contractele care intra sub incidența prevederilor alin. (1) din prezentele norme sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

1.6.5. Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoana care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

1.7. TAXA PENTRU UTILIZAREA TEMPORARĂ A LOCURILOR PUBLICE PENTRU FILMARE

1.7.1. Reguli generale

(1) Această taxă se percepe pentru utilizarea temporară a domeniului public pentru desfășurarea activității de filmare profesionistă (filme scurt sau lung metraj, filme și seriale de televiziune, videoclipuri, spoturi publicitare și altele asemenea), în scopul obținerii de venituri.

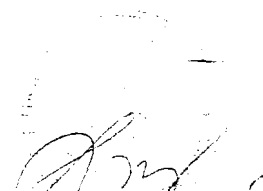
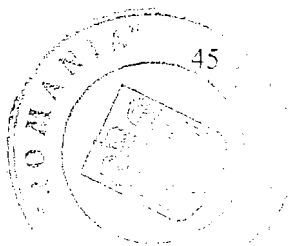
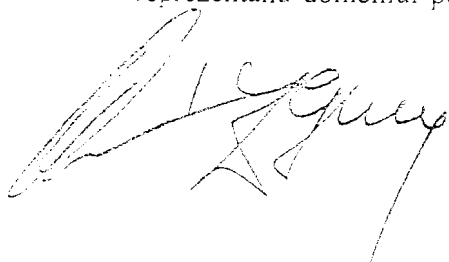
(2) Solicitarea se adresează în scris, Primăriei Municipiului București, împreună cu declarația prevăzută în anexa la prezentele norme, de regulă cu 5 zile lucratoare înainte de începerea activității. În urma verificării și avizării activității de către un reprezentant al compartimentului de specialitate, beneficiarul va primi acordul/avizul sau refuzul în scris.

(3) La aceasta se percepe o cota de 2% din valoarea taxei conform Leg 422/2001 și H.G 1309/2002 reprezentând cuantumul timbrului monumentelor istorice

1.7.2. Calculul taxei

(1) Taxa se calculează conform Anexei nr.1 pct 1.7, în lei/zi/locăție în funcție de zona și se plătește anticipat, la data obținerii acordului/avizului Primarului General. Taxa se aplică pe zi indiferent de numărul de ore de filmare efectuate/solicitate.

(2) În înțelesul prezentei hotărâri prin locăție se înțelege suprafață/perimetrul ocupat(a), reprezentând domeniul public, necesar(a) desfășurării activității de filmare, dar nu mai

mult de 1.500 mp. Pentru suprafețele solicitate suplimentar taxarea se face la multiplu de 1.500 mp.

(5) Delimitarea Centrului istoric București, așa cum este prevăzută în anexa nr. 1 la O.G. nr. 77/2001 este următoarea:

- la Nord: bd. Elisabeta (de la intersecția cu Calea Victoriei), bd. Carol (până la intersecția cu str. Hristo Botev);

- la Est: str. Hristo Botev (de la intersecția cu bd. Carol până la intersecția cu bd. Corneliu Coposu);

- la Sud: bd. Corneliu Coposu (de la intersecția cu str. Hristo Botev), Splaiul Independenței (până la intersecția cu Calea Victoriei);

- la Vest: Calea Victoriei (de la intersecția cu Splaiul Independenței până la intersecția cu bd. Elisabeta)

(4) Pentru staționarea temporară a autovehiculelor pe domeniul public pe timpul desfășurării activității de filmare profesionistă se plătește taxa, după cum urmează:

- pentru autovehicule cu masa totală autorizată de până la 3,5 t. inclusiv, 6 lei/zi/vehicul;

- pentru autovehicule cu masa totală autorizată cuprinsă între 3,5 t și 7,5 t inclusiv, 10 lei/zi/vehicul;

- pentru autovehicule cu masa totală autorizată mai mare de 7,5 t: 13 lei/zi/vehicul.

La această taxă se aplică TVA conform prevederilor legale.

(5) Declarațiile de impunere privind utilizarea temporară a locurilor publice pentru filmare sunt în anexa nr. 2.1.1

(7) Sumele încasate din taxele pentru utilizarea temporară a locurilor publice pentru filmare și pentru desfășurarea unor evenimente, taxa pentru staționarea temporară a autovehiculelor pe domeniul public pe timpul desfășurării activității de filmare profesionistă, precum și sumele încasate reprezentând amenzi pentru sancțiunile prevăzute la punctul 1.7.4 alin.(1),(2),(3),(4) din prezentele norme metodologice, constituie venit la bugetul Consiliului General al Municipiului București.

1.7.3. Scutiri

(1) Sunt exceptate de la plata acestei taxe filmele documentare și filmele studentesci.

1.7.4 CONTRAVENȚII

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute în prezenta hotărâre.

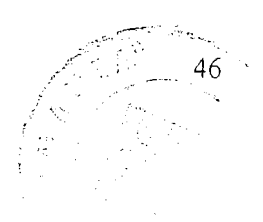
(2) Contravențiile prevăzute la:

- alin. 1 lit. a) se sancționează persoanele fizice cu amendă de la 150 lei la 250 lei, iar persoanele juridice se sancționează cu amendă de la 300 lei la 900 lei;

- alin. 1 lit. b) se sancționează persoanele fizice cu amendă egală cu echivalentul valorii taxei datorate, iar persoanele juridice se sancționează cu amendă ce reprezintă de 3 ori valoarea taxei datorate, dar nu mai mult de 5.000 lei.

(3) Sustragerea prin orice mijloace de la impunerea sau de la plata taxelor datorate de către persoanele juridice se sancționează conform Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată.

(4) Pentru plata peste termen a taxelor se datorează majorări și/sau penalități de întârziere conform prevederilor din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

1.8. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru spectacole în aer liber, festivaluri, manifestări promotionale

1.8.1. Reguli generale

(1) Aceasta taxă se percepe pentru utilizarea temporară a domeniului public în scopul desfășurării următoarelor evenimente:

- spectacole în aer liber, concerte cu caracter promoțional;
- festivaluri sau alte manifestări promotionale;
- expoziții de pictură, fotografie, flori, artă, artizanat, expoziții ale micilor meseriași și altele asemenea;
- și alte activități asemenea.

(2) Solicitarea se adresează în scris, Primăriei Municipiului București, împreună cu declarația de impunere, de regulă cu 10 zile înainte de începerea activității. În urma verificării și avizării activității de către un reprezentant al compartimentului de specialitate, beneficiarul va primi acordul/avizul sau refuzul în scris.

1.8.2. Calculul taxei

(1) Taxa se calculează în lei/zi în funcție de suprafața solicitată și se plătește anticipat, la data obținerii acordului/avizului Primarului General.

(2) Pentru evenimentele constând în expoziții de pictură, fotografie, flori, artă, artizanat, expoziții ale micilor meseriași și altele asemenea taxă se calculează ca produs al suprafeței folosite, în mp, indiferent de zona, aplicându-se valorile prevăzute în anexa 1 pct 1.8 la prezenta hotărâre.

(3) Declarațiile de impunere privind utilizarea temporară a locurilor publice pentru desfășurarea unor evenimente sunt în anexa nr. 2.1.2

1.8.3. Scutiri

(1) Sunt exceptate de la plata taxei evenimentele cu caracter umanitar și evenimentele finanțate de la bugetul municipiului București.

1.8.4. CONTRAVENȚII

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere;
- b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Contravențiile prevăzute la:

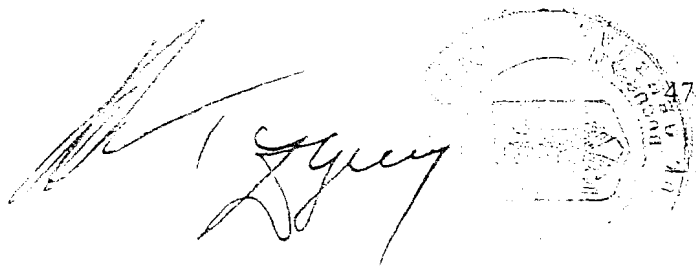
- alin. 1 lit. a) se sancționează persoanele fizice cu amendă de la 150 lei la 250 lei, iar persoanele juridice se sancționează cu amendă de la 300 lei la 900 lei;

- alin. 1 lit. b) se sancționează persoanele fizice cu amendă egală cu echivalentul valorii taxei datorate, iar persoanele juridice se sancționează cu amendă ce reprezintă de 3 ori valoarea taxei datorate, dar nu mai mult de 5.000 lei.

(3) Sustragerea prin orice mijloc de la impunerea sau de la plata taxelor datorate de către persoanele juridice se sancționează conform Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată.

1.9. TAXA HOTELIERĂ

1.9.1. Reguli generale

(1) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxă hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(2) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (1) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

1.9.2. Calculul taxei

(1) Taxa hoteliera se calculeaza prin aplicarea cotei de 3% la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei este prevăzută în Anexa nr. 1.pct 1.9

(3) Pentru șederea în municipiul București, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile hoteliere pentru fiecare persoană care datorează această taxă: numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră este cel al întregii perioade de ședere.

1.9.3. Scutiri

(1) Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

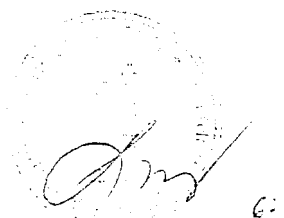
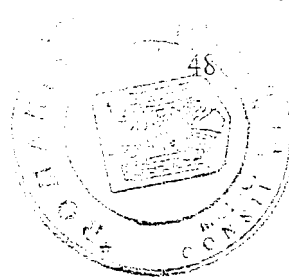
- a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;
- b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
- c) pensionarii sau studenții;
- d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
- e) veteranii de război;
- f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;
- g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- h) sotul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b)-g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b)-g).

(2) Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naștere sau alte documente care atestă situația respectivă.

1.9.4. Plata taxei

(1) Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice a sectorului în cărui rază de competență se afla unitățile de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care aceasta dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

(2) La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, care să cuprindă sumele încasate și virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

1.10 ALTE TAXE LOCALE

1.10.1. Taxa zilnică pentru vizitarea muzeelor, caseilor memoriale, monumentelor istorice, de arhitectură și arheologie

(1) La stabilirea taxei se ține seama de următoarele cerințe:

a) obiectivele să aparțină domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale respective și acestea să fie administrate direct de către autoritățile administrației publice locale. Pentru sectoarele municipiului București, obiectivele trebuie să fie date în administrare, prin notăre, de către Consiliul General al Municipiului București, potrivit legii. Nu intră sub incidența prezentului punct obiectivele care aparțin domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale și care sunt concesionate, potrivit legii;

b) taxele zilnice privesc accesul persoanelor la obiectivele în cauză, regula de baza constituind-o stabilirea taxei/vizitator, ca unică modalitate de cuantificare a raportului dintre serviciul oferit de autoritate și contribuabil-vizitator.

(2) Cuantumul taxei/zi este prevăzut în Anexa nr. 1 pct. 1.10.1 a prezentei hotărâri.

(3) Pentru vizitarea obiectivelor, taxa se achită la accesul în incinta acestora, pe baza de bilete de intrare.

1.10.2. Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit

Echipamentele care sunt destinate să funcționeze în scopul obținerii de venit sunt cele care nu fac parte din inventarul activității economice pe care persoana fizică respectivă o desfășoară în mod independent sau într-o asociație familială, potrivit Legii nr. 507/2002.

Valoarea taxei este prevăzută în Anexa nr. 1, pct. 1.10.2

(1) La stabilirea valorii acestei taxe zilnice, se are în vedere următoarele criterii cumulative:

a) echipamente destinate în scopul obținerii de venit să reprezinte ceea ce unealtă, mașină, instalație, aparat, vehicul, care prin caracteristicile sale tehnice servește pentru efectuarea unei anumite lucrări sau activități de prestări de servicii;

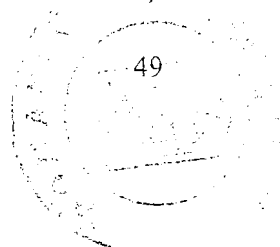
b) funcționarea echipamentelor respective să determine obținerea de venituri de către persoana fizică ce îl deține în proprietate sau în folosință;

c) echipamentul care îndeplinește condițiile prevăzute la lit. a) și b) să nu facă parte din sfera activității economice pe care persoana fizică respectivă o desfășoară în mod independent sau într-o asociație familială, potrivit Legii nr. 300/2004.

(2) Contribuabililor, la data efectuării plății taxelor locale datorate, li se eliberează autorizație conform prevederilor legale.

(3) Exemple de echipamente destinate în scopul obținerii de venit: instalație pentru distilarea amestecului fermentat de fructe sau cereale ori a alcoolului - alambic sau cazan; unealta sau mașina prevăzută cu o lamă, o bandă sau un disc din oțel cu dinți ascuțiți pusă în mișcare pe cale mecanică sau electrică - motoferăstrău, circular sau gater; instalație special amenajată pentru măcinarea cerealelor - moară sau urluitoare; autovehicul; vehicul cu tracțiune animală; vehicul tras sau împins cu mâna; altele asemenea.

(4) Pentru deținerea de către persoane fizice de echipamente destinate în scopul obținerii de venit, taxa se achită la data depunerii declarației fiscale, corespunzător numărului de zile cuprins între această dată și data la care contribuabilul declara ca acest

echipament servește scopului vizat. În cazul în care pentru echipamentul respectiv taxa locală se datorează pentru o perioadă mai mare de o lună, aceasta se achită lunar, până cel târziu la data de 25 pentru luna următoare.

1.10.3. Taxa privind accesul autovehiculelor destinate transportului de mărfuri și a utilajelor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 5 tone în municipiul București (lei/zi)

(1) Valorile acestei taxe sunt cuprinse în tabelul Anexei nr. 1 pct. 1.10.4 a prezentei hotărâri.

(2) Pentru asigurarea fluenței și siguranței traficului rutier, precum și pentru protejarea mediului înconjurător, locuitorilor și a sistemului rutier, se restricționează accesul și circulația autovehiculelor destinate transportului de mărfuri și a utilajelor, după cum urmează:

a) în zona «A» a municipiului București se restricționează accesul și circulația celor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 5 tone;

b) în zona «B» a municipiului București se restricționează accesul și circulația celor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 7,5 tone.

(3) Restricțiile menționate vor fi semnalizate prin indicatoare rutiere cu aceste semnificații și prin indicatoare de orientare.

(4) Accesul la zona «B» și la zonele de interes aflate în interiorul zonelor restricționate se face pe traseele specificate mai jos.

(5) Se interzice autovehiculelor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 5 tone tranzitarea municipiului București dacă nu au ca destinație finală municipiul București.

(6) Pe arterele ce delimitază una din zone se respecta regimul de circulație din afara acestora.

(7) Restricționarea circulației autovehiculelor în zonele nominalizate se face astfel:

A) În perioada 01 iulie - 31 august:

- în intervalul orar 20.00 - 07.00, accesul și circulația acestora sunt permise numai pe bază de autorizație;

- în intervalul orar 07.00 - 20.00, accesul și circulația acestora sunt interzise.

B) În perioada 01 septembrie - 30 iunie:

- în intervalul orar 19.00 - 08.00, accesul și circulația acestora sunt permise numai pe baza de autorizație;

- în intervalul orar 08.00 - 19.00, accesul și circulația acestora sunt interzise.

(8) Pot circula fără restricții orare pe întreg teritoriul municipiului București, în baza unor autorizații diferite, următoarele categorii de autovehicule:

A) în perioada 15 iunie - 15 septembrie:

a) cele destinate lucrărilor planificate și a intervențiilor la drumuri, calea de rulare a tramvaielor și la rețelele de utilități publice (apa - canal, gaze, electrice, telefoane).

b) cele destinate tractării autovehiculelor avariate, abandonate sau staționate neregulamentar;

c) cele destinate pregătirii și examinării candidaților care solicită obținerea permisului de conducere categoriile C, CE și CIE;

d) cele aparținând Companiei Naționale Posta Română S.A, precum și ale agenților economici care fac servicii de expediții și curierat;

- e) cele aparținând societăților de salubritate;
- f) cele aparținând instituțiilor publice, altele decât cele specificate la art. 7;
- g) cele destinate transportului pâinii și produselor de panificație, produsele necesare fabricării pâinii, precum și cele specializate (cisterne) care transportă lapte destinat prelucrării către punctele de procesare.
- h) autolaboratoarele pentru măsurarea calității mediului.
- i) cele care efectuează transport rutier de mărfuri periculoase, în condițiile legii;
- j) cele care acced în zonele de interes specificate la punctul 19 zonă B numai pe traseele fixate.

B) în perioada 16 septembrie - 14 iunie:

- cele prevăzute la paragraful A și cele destinate lucrărilor în construcții, caz în care solicitarea de obținere a autorizației de acces va fi însoțită de autorizația de construire a beneficiarului și de contractul prestator-beneficiar.

(9) Pentru autovehiculele cu remorcă, masa totală se calculează prin însumarea masei autovehiculului plus remorcă.

(10) Pot circula tot anul fără restricții orare pe întreg teritoriul municipiului București următoarele categorii de autovehicule: cele aparținând serviciilor de ambulanță, protecției civile, poliției, pompierilor, jandarmeriei, poliției de frontieră, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției - Direcției Generale a Penitenciarelor, Ministerului Public și unităților speciale ale S.R.) și S.P.P. *aflăte în misiune.*

(11) Autorizațiile prevăzute în prezenta hotărâre se eliberează de către Primăria Municipiului București prin compartimentul de specialitate. Acestea sub formă de ecuson din hârtie - carton, se atribuie în baza certificatului de înmatriculare și se prezintă la control însoțite de certificatul de înmatriculare al autovehiculului. Autorizația nu este transmisibilă.

(12) Pentru autovehiculele specificate la alin. (8) pct. A lit. a-f pe spatele ecusonului va fi specificată zona de acces. Pentru autovehiculele specificate la alin. (8) pct. A lit. g-i și B, pe spatele ecusonului va fi specificat traseul obligatoriu de parcurs.

Autorizațiile valabile în zona A sunt valabile și în zona B.

(13) Anual, până la data de 01.12, compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București va asigura realizarea ecusoanelor pentru anul următor.

(14) În cazul în care agenții constatori observă posibilitatea depășirii masei totale maxime autorizate a unui autovehicul, aceștia pot solicita conducătorului auto să supună autovehiculul unei operațiuni de cântărire.

(15) Conducătorul auto este obligat să însoțească agentul constator la punctul de cântărire și să supună autovehiculul acestei operațiuni.

(16) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 la 5.000 lei următoarele fapte:

a) conducerea unui autovehicul în zonele de restricție stabilite prin prezenta hotărâre fără a poseda autorizație de circulație, sau cu autorizație nevalabilă pentru perioada de timp, intervalul orar, tonajul, zona, traseul sau categoria respectivă;

b) conducerea unui autovehicul a cărui masa totală cântărită depășește masa totală maximă autorizată;

c) refuzul conducătorului auto de a supune autovehiculul operațiunilor de cântărire solicitate de agenții constatori.

(17) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta hotărâre se fac de către agenții de poliție rutieră, precum și de către personalul împuternicit de primarul general, în condițiile legii.

(18) În situația în care contravenientul a fost sancționat de 3 ori în interval de un an, se aplică complementar detinătorului autovehiculului sau a utilajului sancțiunea pierderii dreptului de a circula cu acesta în zonele restricționate.

(19) Prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, referitoare la constatarea, aplicarea sancțiunii, plata și încasarea amenzii, precum și la căile de atac, se aplică deopotrivă și contravențiilor stabilite prin prezenta hotărâre.

Zona A a Municipiului București în care se restricționează accesul și circulația celor cu masa totală autorizată mai mare de 5 t este delimitată de următoarele artere:

Bdul Dacia - Str. Traian - Str. Nerva Traian - Bdul Octavian Goga - Pasaj Mărășești - Bdul Mărășești - Str. Mitropolit Nifon - Bdul Libertății - Calea 13 Septembrie - Sos. Pandurilor - Sos. Grozăvești - Sos. Orhideelor - Bdul Dinicu Golescu - Piața Gării de Nord - Calea Grivitei - Sos. Nicolae Titulescu - Bdul Banu Manta - Bdul Ion Mihalache - Bdul Maresal Averescu - Bdul Constantin Prezan - Bdul Aviatorilor - Bdul Mircea Eliade - Bdul P.I. Ceaikovski - Str. Barbu Văcărescu - Str. Tunari - Bdul Dacia.

Zona B a municipiului București în care se restricționează accesul și circulația celor cu masa totală autorizată mai mare de 7,5 t este delimitată de următoarele artere:

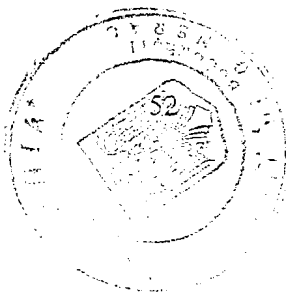
Bd. Aerogării - str. Cpt. Alex. Șerbănescu - str. Barbu Văcărescu - str. Fabrica de Glucoză - sos. Petricani - str. Doamna Ghica - sos. Colentina - sos. Fundeni - str. Morarilor - Bd. Basarabia - Bd. 1 Decembrie 1918 - Bd. Th. Palady - Bd. Camil Ressu - str. Fizicienilor - Bd. Energeticienilor - Calea Vitan - sos. Vitan Bârzești - str. Ion Iriceanu - str. Turnu Măgurele - str. Luica - sos. Giugiului - str. Alexandru Anghel - str. Prelungirea Ferentari - Calea Ferentarilor - str. M. Sebastian - Calea 13 Septembrie - Bd. Ghencea - str. Brașov - sos. Virtuții - Calea Crângași - Pasaj Grant - Calea Grivitei - Bd. Bucureștii Noi - str. Jiului - Bd. Poligrafiei - Pasaj Jiului - str. Baiculești - sos. Străuiești - Bd. Ion Ionescu de la Brad.

Accesele la zona B sunt:

- dinspre autostrada București - Pitești, prin Bd. Iuliu Maniu, str. Valea Cascadei, str. Valea Oltului, str. Prelungirea Ghencea;
- dinspre D.N. 6, prin sos. Alexandriei, sos. Antiaeriană.

Accesele la zonele de interes din interiorul zonelor restricționate, sunt:

- la vama de pe Bd. Timișoara, pe Bd. Timișoara dinspre str. Valea Cascadei sau str. Valea Oltului, până la str. Romancierilor și retur;
- la zona industrială cuprinsă între Bd. Timișoara, Bd. Iuliu Maniu, bd. Vasile Milea, str. Lujerului, prin Bd. Timișoara, Bd. Vasile Milea, Bd. Iuliu Maniu și retur;
- la zona industrială cuprinsă între Drumul Sării, str. M. Sebastian, Cal. Rahovei și str. Progresului, prin Calea 13 Septembrie, str. M. Sebastian, str. Razoare, str. Progresului, sos. Panduri și retur prin Calea 13 Septembrie;
- la zona industrială cuprinsă între Calea Rahovei, bd. G. Coșbuc, str. C-tin Istrati, str. Progresului, prin Calea Rahovei, Bd. G. Coșbuc, str. C-tin Istrati, str. Progresului;
- la zona industrială de pe platforma "Rocar", prin str. Toporași;
- la zona industrială cuprinsă între str. Ziduri Moși, bd. Ferdinand, bd. Gării Obor, str. Baicului, str. Paharnicu Turturea, str. Heliade între Vii, str. Doamna Ghica, prin str. Doamna Ghica, str. Heliade între Vii, str. Paharnicu Turturea, str. Baicului, Bd. Gării Obor, bd. Ferdinand, str. Ziduri Moși și retur;
- la vama din bd. Expoziției, prin bd. Bucureștii Noi, bd. Ion Mihalache, str. Clăbucet, bd. Expoziției, cu retur prin Puțul lui Crăciun;
- la zona industrială de pe Splaiul Unirii, dintre sos. Vitan Bârzești și sos. Mihai Bravu, pe Splaiul Unirii, până la sos. Mihai Bravu și retur;

1.10.4. Taxe pentru înregistrarea vehiculelor pentru care nu există obligativitatea înmatriculării

1.10.4.1. Taxa de înregistrare număr pentru autovehicule nesupuse înmatriculării

(1) Tramvaiele, troleibuzele, mașinile autopropulsate pentru lucrări, mașinile agricole sau forestiere, precum și alte vehicule pentru care nu există obligativitatea înmatriculării, ale căror proprietari au domiciliul stabili sau sediul în municipiul București se înregistrează la Primaria Municipiului București.

(2) Înregistrarea și radierea vehiculelor prevăzute la alin. 1 se face de către compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București, care ține evidența vehiculelor supuse înregistrării.

(3) La data înregistrării vehiculului, compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București atribuie acestuia un număr de înregistrare și eliberează un certificat de înregistrare. După caz, eliberează 1 sau 2 plăcuțe cu numărul de înregistrare.

(4) Caracteristicile numărului de înregistrare, modul de înscriere a acestuia pe vehicul, caracteristicile plăcuței cu numărul de înregistrare, precum și conținutul certificatului de înregistrare sunt prevăzute în Anexa nr.1.

(5) Înregistrarea vehiculelor se face pe baza următoarelor documente:

a) fișa de înregistrare se completează de către solicitant, cu scris de mașină, cu datele detinatorului (A) și cu datele despre vehicul (B);

b) actul de identitate al solicitantului în cazul persoanelor fizice, sau certificatul de înmatriculare al solicitantului, în cazul persoanelor juridice, în original și în copie;

c) actul de proprietate al vehiculului, în original și în copie;

d) dovezile efectuării inspecției tehnice potrivit legii;

e) dovezile plății a taxei pentru vehicule lente (după caz) în original și în copie. Pentru persoanele fizice: mandat postal, iar pentru persoane juridice cu ordin de plată;

f) dovezile plății a taxei de înregistrare, în original și în copie. Pentru persoanele fizice: mandat postal, iar pentru persoane juridice cu ordin de plată;

g) dovezile plății a contravalorii certificatului de înregistrare, în original și în copie. Pentru persoanele fizice: mandat postal, iar pentru persoane juridice cu ordin de plată;

h) dovezile plății a contravalorii plăcuței cu numărul de înregistrare, în original și în copie. Pentru persoanele fizice: mandat postal, iar pentru persoane juridice cu ordin de plată.

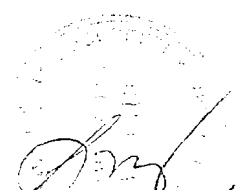
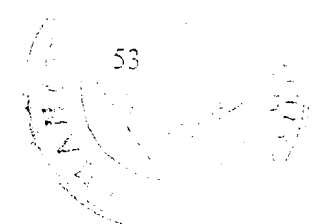
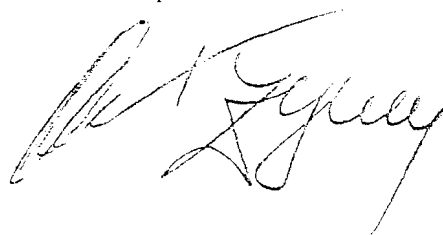
(5) Vehiculele aparținând Primăriei Municipiului București, primăriilor sectoarelor 1 - 6, precum și instituțiilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale și serviciilor publice aflate în subordinea Consiliului General al municipiului București sau a Consiliilor locale ale sectoarelor 1 - 6 sunt scutite de la plata taxei de înregistrare.

1.10.4.2. Taxa pentru eliberarea certificatului de înregistrare

(1) Certificatul de înregistrare se eliberează de către compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București.

1.10.4.3. Taxa pentru eliberarea plăcuței cu număr de înregistrare

(1) Plăcuțele cu numărul de înregistrare și certificatul de înregistrare se eliberează personal solicitantului sau delegatului acestuia.

(2) Radierea vehiculelor se face pe baza urmatoarelor documente:

- a) cererea solicitantului;
- b) actul de identitate al solicitantului, în cazul persoanelor fizice sau certificatul de înmatriculare al solicitantului, în cazul persoanelor juridice, în original și în copie;
- c) actul de proprietate al vehiculului, în original și în copie;
- d) certificatul de înregistrare, în original.

La radiere, proprietarul vehiculului va preda compartimentului de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București placuta cu numărul de înregistrare.

1.10.4.4. Dispoziții comune

(1) Taxa de înregistrare, precum și contravaloarea plăcuței cu numărul de înregistrare și a certificatului de înregistrare vor fi reactualizate anual la propunerea compartimentului de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București, în funcție de creșterea indicilor prețurilor de consum.

(2) Se va circula pe trasee stabilite după cum urmează :

1. Tramvaiele și troleibuzele vor circula pe trasee propuse de către R.A.T.B. și avizate de către compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București, fără a avea nevoie de autorizație.

2. Mașinile autopropulsate pentru lucrări, mașinile agricole sau forestiere, precum și alte vehicule cu masa totală autorizată mai mare de 5t pentru care nu există obligativitatea înmatriculării vor circula în conformitate cu prevederile HCGMB nr.64/2001 privind accesul și circulația autovehiculelor destinate transportului de bunuri și mărfuri și a utilajelor cu masa totală autorizată mai mare de 5t în zona centrală a municipiului București. În afara zonelor interzise prin HCGMB nr.64/2001, acestea vor circula cu respectarea legislației rutiere în vigoare. Cele cu masa totală autorizată mai mică de 5t vor circula în zona centrală, la solicitări justificate, pe trasee de deplasare avizate de către compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București.

(3) După caz, traseele vor fi înscrise în autorizații eliberate în acest sens de către compartimentul de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului București.

(4) Numărul de înregistrare este compus din litera majusculă B și un grup de 5 cifre arabe.

(5) Pentru tramvaie, acesta se înscrie pe părțile din față, din spate și laterale ale vehiculului, cu vopsea care contrastează cu cea a vehiculului.

(6) Pentru celelalte vehicule supuse înregistrării, numărul de înregistrare se scrie cu negru, în relief, pe o plăcuță metalică având în partea stângă emblema municipiului București și fondul galben reflectorizant. Caracterele literei și cifrelor vor fi cele stabilite prin standard de stat pentru numerele de înmatriculare. Plăcuța se fixează la partea din spate a vehiculului.

(7) Troleibuzele vor fi echipate cu 2 plăcuțe care se fixează la partea din față și din spate a vehiculului.

(8) Valorile taxelor sunt prevăzute în Anexa nr. 1.

1.10.5. Taxa pentru organizarea și desfășurarea jocurilor de artificii

(1) Pe teritoriul Municipiului București, organizarea și desfășurarea jocurilor de artificii cu obiecte pirotehnice din clasa II, III și IV, precum și T1 și T2 este permisă numai cu acordul Primarului General și în condițiile obținerii avizelor prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Prin acordul Primarului General se stabilesc în mod obligatoriu locul, ora și perioada de desfășurare, precum și măsurile de ordine publică.

(3) Se pot utiliza în condițiile legii, materialele prevăzute la alin. (1), în noaptea de Revelion (31 decembrie - 01 ianuarie) fără acordul Primarului General.

(4) Solicitațiile pentru organizarea jocurilor de artificii se adresează Primăriei Municipiului București prin Registratura Generală cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de data desfășurării evenimentului, împreună cu declarația de impunere (model prevăzut în Anexa nr. 2.1.18 la prezentele norme), cel târziu la data obținerii avizului.

(5) Valoarea taxei este prevăzută în Anexa nr. 1 pct. 1.10.6 la prezenta hotărâre și se achită de către solicitant la casieria Primăriei Municipiului București sau prin virament în baza solicitării aprobate și a declarației completate (model prevăzut în Anexa nr. 2.1.3 la prezentele norme).

(6) Sunt exceptate de la plata taxei stabilite al alin. (5), evenimentele de interes local, național sau internațional, precum și manifestațiile culturale-sportive importante desfășurate în colaborare cu P.M.B.

(7) Organizarea și desfășurarea jocurilor de artificii pe teritoriul Municipiului București, cu încălcarea prevederilor prezentei hotărâri constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 - 5.000 lei.

(8) Constatarea și sancționarea contravențiilor se face de către personalul împuternicit de Primarul General al Municipiului București.

(9) Prevederile O.G. nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor aprobate prin Legea nr.180/2002 se aplică în mod corespunzător.

1.10.6. Taxe pentru eliberarea de duplicate:

(1) Se percep pentru:

- eliberarea duplicatelor Aviz Urbanism și Plan reglementări ;
- eliberarea duplicatelor în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

(2) Valorile acestora sunt prevăzute în anexa nr. 1 pct 10.7 a prezentei hotărâri.

1.11 SANCTIUNI

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute în prezentele norme;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute în prezentele norme.

c) nerespectarea prevederilor de la punctele 1.1.6. alin. (7), 1.2.4. alin. (7) și 1.3.4 alin. (5), referitoare la înstrăinarea, la înregistrarea/radierea bunurilor imobile, precum și la comunicarea actelor translativă ale dreptului de proprietate

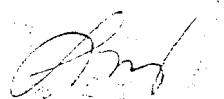
(2) Contravențiile prevăzute la:

- alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 50 lei la 200 lei ;

- alin. (1) lit. b)-c) se sancționează cu amendă de la 200 lei la 500 lei

(3). - Contravențiilor prevăzute la alineatele (1) și (2) li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

B. Referitor la aplicarea taxelor pentru utilizarea temporară a locurilor publice prevăzute în ANEXA nr.1.B

2.1. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru desfășurarea unor activități de comercializare cu caracter sezonier (ocazional)

- (1) Taxa se percepe pentru următoarele tipuri de activități sezoniere ocazionale:
- parcuri de distracții;
 - circuri, menajerii și altele asemenea;
 - comercializare marțișoare, gabionturi, brazi de Crăciun, felicitări;
 - altele asemenea activități.

(2) Taxa se calculează ca produs al suprafeței folosite, în mp., pentru activitatea desfășurată, și valoarea, la prezenta hotărâre, aferentă ultimei zonării teritoriale a Municipiului București, aprobată prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

(3) Plata se face în baza acordului/autorizației emise de organele de specialitate, pentru perioada solicitată/autorizată, în termen de două zile lucrătoare de la obținerea/prelungirea autorizației.

2.2. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru activități de comercializare a produselor alimentare și nealimentare

(1) Taxa se percepe pentru activitățile de comercializare a produselor alimentare, inclusiv a produselor de panificație și patiserie și nealimentare, inclusiv comercializarea de flori.

2.3. Taxa pentru utilizarea locurilor publice cu unități de alimentație publică și terase de vară

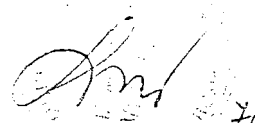
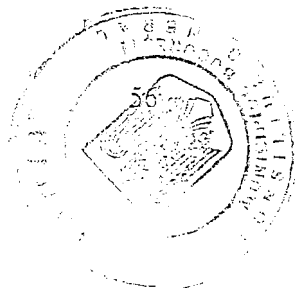
- (1) Taxa se percepe pentru următoarele tipuri de activități:
- alimentație publică;
 - terase de vară (pentru perioada 01.05 - 30.09) cu sau fără băuturi alcoolice;
 - comercializare produse panificație și patiserie;
 - alte activități asemenea.

2.4. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru prestări servicii.

- (1) Taxa se percepe pentru următoarele tipuri de activități:
- vulcanizare, spălătorie auto;
 - mici meseriași;
 - cabine telefonice;
 - service auto și altele asemenea.

2.5. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru jocuri de noroc și schimb valutar.

- (1) Taxa se percepe pentru:
- loto, pariuri sportive și altele asemenea;
 - case de schimb valutar, bancomate și altele asemenea.

2.6. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru depozite și anexe la construcții inclusiv ocuparea locurilor publice pentru mobilier aferent teraselor (pentru perioada 01.10 - 30.04).

2.7. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru activități de comercializare exclusivă de presă și carte.

(1) Taxele prevăzute la punctele 2.2 - 2.7 se calculează ca produs al suprafeței folosite pentru activitatea desfășurată, în mp, și valoarea prevăzută în Anexa nr. 1.B la prezenta hotărâre, aferenta ultimei zonarii teritoriale a Municipiului București, aprobată prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

(2) Emiterea acordului/avizului/autorizației de ocupare a domeniului public se face de către organele de specialitate.

(3) Plata se face în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

2.8. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru organizare șantier.

(1) Plata se face în baza acordului/autorizației emise de organele de specialitate, pentru perioada solicitată/autorizată, în termen de două zile lucrătoare de la obținerea/prelungirea autorizației, în cazul autorizațiilor eliberate pentru mai puțin de 90 de zile.

(2) În situația ocupării domeniului public pe o perioadă mai mare de 90 de zile taxa se calculează semestrial și se plătește în două rate egale, până la 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

2.9. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru parcuri de reședință

(1) Taxa se calculează în lei/zi/vehicul și se plătește în două rate egale, până la 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

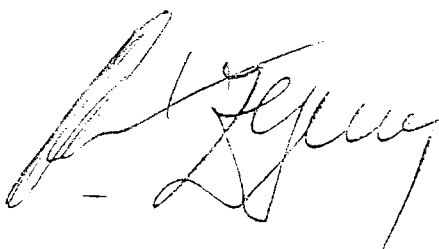
2.10. Taxa pentru utilizarea locurilor publice cu garaje

(1) Taxa se calculează în lei/zi/mp și se plătește în două rate egale, până la 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

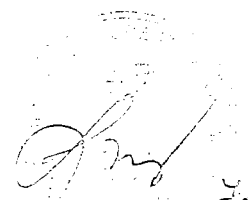
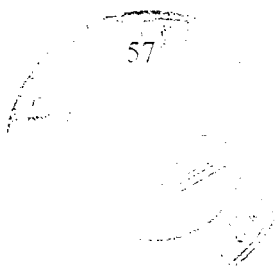
(2) Această taxă se calculează de regulă, pentru un modul cu o suprafață standard de 20 de mp, corespunzătoare unui garaj/autoturism (inclusiv spațiul de deschidere a ușilor).

(3) Schimbarea destinației fără acordul prealabil al organelor specializate se sancționează prin aplicarea prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

2.11. Taxa pentru utilizarea locurilor publice cu mijloace publicitare

57

(1) Plata se face în baza acordului/autorizației emise de organele de specialitate, pentru perioada solicitată/autorizată, în termen de două zile lucrătoare de la obținerea autorizației/prelungirea autorizației, dacă durata autorizată este mai mică de 90 de zile.

(2) În situația ocupării domeniului public pe o perioadă mai mare de 90 de zile taxa se calculează semestrial și se plătește în două rate egale, până la 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

I. Suprafața pentru care se datorează taxa de ocupare a terenurilor cu panouri publicitare, afișaje sau structuri de afișaj, se calculează astfel:

a) prin adăugarea a câte unui metru la proiecția, în plan vertical, pe sol, a limitelor exterioare ale fiecărei laturi a panoului publicitar - în cazul în care structura de susținere nu depășește limitele exterioare ale panoului - exemplul a) din Anexa nr. 2.2.3 la prezentele norme;

b) prin adăugarea a câte unui metru la proiecția, în plan vertical, pe sol, a limitelor exterioare ale structurii de susținere a panoului - în cazul în care structura de susținere depășește limitele exterioare ale panoului - exemplul b) din Anexa nr. 2.2.3 la prezentele norme.

II. În cazul panourilor/afișajelor mobile (inclusiv baloane publicitare) calculul taxei se face pe baza proiecției în plan vertical la sol.

2.12. Taxa pentru utilizarea locurilor publice pentru cale suplimentară de acces

(1) Taxa se percepe pentru căile de acces suplimentare construite pe domeniul public, altele decât căile obișnuite de acces în imobile/clădiri.

(2) Taxa se calculează în lei/mp/zi și se plătește în două rate egale, până la 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(3) Declarația se depune de către contribuabil, la data obținerii autorizației/acordului emis de compartimentele de specialitate.

Dispoziții generale

(1) În situația în care ocuparea domeniului public, se prelungește peste perioada autorizată sau suprafața ocupată este mai mare decât cea aprobată, pentru taxele prevăzute în prezenta anexă, se vor aplica sancțiuni impuse de lege și se va refuza eliberarea altei autorizații de același tip, pe timp de doi ani, pe raza municipiului București.

(2) În acest sens, organele de specialitate ale primăriilor de sector vor transmite pentru publicare pe site-ul Primăriei Municipiului București, lista persoanelor fizice sau juridice cărora li se va refuza eliberarea autorizației pe anul respectiv.

(3) Controlul și aplicarea sancțiunilor se va efectua de către compartimentele de specialitate împuternicite în acest sens.

(4) Plătitorii acestor taxe, persoane fizice sau juridice, au obligația depunerii declarațiilor pentru fiecare taxă prevăzută în prezenta anexă.

(5) Declarațiile prevăzute în Anexele nr. 2.2.1 și 2.2.2 la prezentele norme se depun de către fiecare contribuabil, persoană fizică sau juridică, anual, până la 31 ianuarie al fiecărui an.

(6) De asemenea, declarațiile de impunere menționate la alin. (5) se depun în termen de 30 de zile de la începerea/modificarea/încetarea activității.

(7) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute în prezentele norme;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute în prezentele norme.

(8) Contravențiile prevăzute la:

- alin. (7) lit. a) se sancționează cu amenda de la 50 lei la 200 lei;

- alin. (7) lit. b) se sancționează cu amenda de la 200 lei la 500 lei.

C. Referitor la aplicarea taxelor prevăzute în Anexa nr. 1.C

Categoriile cimitirelor municipiului București sunt stabilite prin H.C.G.M.B. nr. 303/2003 privind aprobarea "Regulamentului pentru organizarea și funcționarea cimitirelor și crematoriilor umane".

(1) Cimitirele municipalității se împart în patru categorii:

Categoria a-I-a:

- Cimitirul Bellu;

Categoria a-II-a:

- Cimitirul Ghencea;
- Cimitirul Sf. Vineri;
- Cimitirul Reânvierea;
- Cimitirul Tudor Vladimirescu;
- Cimitirul Izvorul Nou;
- Cimitirul Iancu Nou;
- Cimitirul Progresu

Categoria a-III-a:

- Cimitirul Bucureștii Noi;
- Cimitirul Damaroaia;
- Cimitirul Metalurgiei;

Categoria a-IV-a:

- Cimitirul Domnești (Ghencea II);
- Cimitirul Berceni II;
- Cimitirul Pantelimon II;
- Cimitirul Străulești II;
- Cimitirul Vest;

3.1. Taxa pentru concesiunea locurilor de înhumare (până la 7 ani)

(1) Locurile de înhumare pe 7 ani se vor atribui de către Administrația cimitirelor numai la decesul unei persoane.

(2) Actul de concesiune încheiat cu aceasta ocazie, conferă titularului numai dreptul de folosință.

(3) Atribuirea unui loc de înhumare pe 7 ani unui concesionar care, deși deține un loc pe 25 de ani sau pe veci, nu poate înhuma în acel loc, se va face cu condiția ca, la

expirarea termenului de 7 ani, să-și dezhuze decedatul din locul nou concesionat și să-l înhumeze la locul pe care-l deține.

(4) În limita disponibilităților, la propunerea unor instituții publice, directorul instituției poate aproba concesionarea sau înhumarea pe 7 ani pentru personalități marcante ale României.

3.2. Taxe pentru concesionarea unui loc de înhumare pe termen nelimitat.

(1) Locurile de înmormântare pot fi concesionate pe termen nelimitat (locuri de veci). Se va asigura constituirea și menținerea unei rezerve de 12.000 locuri de înhumare pentru calamități și cazuri de forță majoră.

(2) Actul de concesionare încheiat cu această ocazie, conferă titularului numai dreptul de folosință.

(3) Unei persoane i se va putea concesiona pe termen nelimitat, numai un singur loc de înmormântare, cu recomandarea de a executa 2 sau 3 cripte.

(4) Locurile concesionate pe termen nelimitat se pot transmite numai prin moștenire sau prin donație. În aceste locuri vor putea fi înmormântați titularii concesiei, soții sau soțiile acestora, precum și ascendenții și descendenții lor. Pot fi înmormântate orice alte persoane, cu consimțământul titularului, cu rezervarea unui loc pentru titular. La punerea în posesie a locului donatorul va achita taxele de concesionare aferente terenului, conform Anexei nr. 3 a prezentei hotărâri.

(5) Concesionarea către un titular de concesionare, al unui alt loc de înhumare pe termen nelimitat este nulă de drept și atrage încetarea dreptului de folosință asupra acestui loc.

(6) Cererile pentru concesionare pe termen nelimitat se soluționează de compartimentul de resort al A.C.C.U.

3.3. Taxa pentru concesionarea unei nișe pe termen nelimitat la Crematoriu Uman

(1) Actul de concesionare încheiat cu această ocazie, conferă titularului numai dreptul de folosință.

(2) Cererile pentru concesionare pe termen nelimitat se soluționează de compartimentul de resort al A.C.C.U.

3.4. Taxele pentru transformarea concesiei unui loc de 25 de ani în concesionare pe termen nelimitat sunt diferențiate pe categorii de cimitire.

(1) Valorile acestora reprezintă 25% din valorile taxelor pentru concesionarea unui loc de înhumare pe termen nelimitat.

(2) Locurile de înmormântare concesionate pentru 25 de ani se pot transforma la cerere, în locuri de veci, cu plata taxelor corespunzătoare menționate în Anexa nr. 3.

(3) Transformările locurilor de înhumare pentru 25 ani vor face de către A.C.C.U.

(4) În locurile concesionate pentru 25 de ani și netransformate în locuri de veci, înmormântările care nu asigură minim 7 ani până la expirarea termenului de concesionare (25 ani) se vor putea face numai prin achitarea taxei pentru înhumare pe 7 ani.

3.5. Taxele pentru transformarea locului de înhumare de 7 ani în concesionare pe termen nelimitat sunt diferențiate pe categorii de cimitire.

(1) Valorile acestora reprezintă 90% din valorile taxelor pentru concesionarea unui loc de înmormântare pe termen nelimitat.

(2) Locurile de înmormântare concesionate pentru 7 ani se pot transforma la cerere, în locuri de veci, cu plata taxelor corespunzătoare prevăzute în Anexa nr.1.C.

(3) Transformările locurilor de înmormântare pe 7 ani vor face de către A.C.C.U.

Reguli generale :

(1) Dobândirea locurilor de veci prin succesiune este scutită de plata taxelor de concesionare.

(2) Ceilalți dobânditori vor achita taxele corespunzătoare unei noi concesionări.

(3) Concesionarea și dreptul de folosință încetează :

a) la expirarea termenului de concesionare (7 sau 25 de ani);

b) când locul concesionat este lăsat în părăsire. Se consideră părăsire, menținerea în stare de neîngrijire a construcțiilor funerare, împrejmuirilor și mormintelor unde nu există nici un semn funerar (cruce, gard, candela, etc.) și dacă timp de 6 luni de la anunțul din presă, concesionarul nu se prezintă la A.C.C.U. pentru clarificarea situației juridice a concesiunii;

c) prin renunțarea concesionarului, în scris, în favoarea A.C.C.U. fără a avea pretenția la despăgubiri;

d) în cazul neachitării tarifului de întreținere în timp de 3 ani consecutivi și dacă, timp de 30 de zile de la somația scrisă sau anunțul din presă, concesionarul nu se prezintă la A.C.C.U. pentru achitarea tarifelor de întreținere prevăzute în HCGMB nr. 303/2003 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și funcționarea cimitirelor și crematoriilor umane.

e) atunci când concesiunea este nulă de drept;

f) locurile de veci care nu au fost preschimbate conform Deciziei nr. 1336/15.03.1950 și care au intrat în patrimoniul ACCU fără nici o altă formalitate.

(4) În cazul în care, se pierde dreptul de folosință al concesiunii, locul de înmormântare va fi refolosit.

(5) Construcțiile executate de către concesionar sunt proprietatea acestuia, urmând ca la încetarea dreptului de folosință, acesta să elibereze terenul.

(6) În lipsa titularului sau a eventualilor moștenitori legali sau testamentari, concesiunea va trece în proprietatea ACCU, cf. art.680 Cod civil;

(7) Părțile indivize de concesiune care nu răspund anunțului în presă în condițiile stabilite, respectiv 6 luni în cazul părăsirii și 30 de zile în cazul neachitării tarifului de întreținere, expiră și pot fi reconcesionate părților indivize interesate care solicită acest lucru, cu plata taxelor unei noi concesionări.

Scutiri :

- Veteranii de război vor beneficia de locuri de înmormântare pe 7 ani gratuite, conform Legii nr. 44/1994 ;

- Beneficiarii prevăzuți de legile speciale și anume Legea nr. 42/1990, Legea nr. 118/1990, Legea nr. 189/2000, etc. vor beneficia de scutiri în condițiile legii ;

- Sunt scutite conform prezentului punct monumentele funerare din patrimoniul național și monumentele declarate de către C.G.M.B. de interes istoric și artistic.

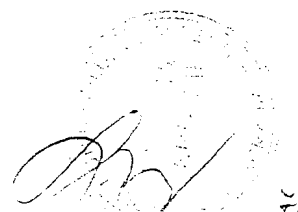
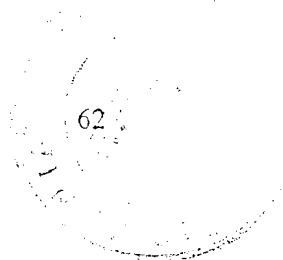
Taxele se plătesc anual la casieria fiecărui cimitir al Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

Dispoziții finale

(1) Prezentele norme se completează cu celelalte prevederi legale în vigoare și ulterioare.

(2) Anexele nr. 2.1.1 - 2.1.3 și Anexele nr. 2.2.1 - 2.2.3 fac parte integrantă din prezentele norme.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. G. G. G.', written in a cursive style.A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. G. G. G.', written in a cursive style, located at the bottom right of the page.